

Polígons

NATURA URBANA. Hi ha ajuntaments catalans i bagencs que s'emparen en la legalitat urbanística per continuar destruint el territori. Caldria aturar aquestes pràctiques fraudulentes, òpticament parlant, quasi corruptes i sobretot insalubres. Un dels casos més recents és el del municipi de Sant Fruitós. El fet fa riure: fer més polígons al seu municipi quan n'hi ha uns quants abandonats fora i dins del municipi.

Foto: Polígon industrial de Sant Isidre, al fons, des del turó del Guix

La construcció desmesurada, sense ordre i localitzada a primera línia de mar té el nom de "balearització". Un abús extrem de la urbanització del litoral. El resultat final és una degradació del paisatge amb sobrecost ambiental i econòmic. La finalitat de tot plegat és atreure un turisme deslocalitzat de sol i platja deslligat totalment del territori amb finalitats recaptatòries municipals de vol gallinaci. Durant els anys 60 i 70 del segle XX, la urbanització del litoral de les Illes Balears va ser caòtica i sense gaire planificació, d'aquí prové el terme.

Hi ha un fenomen semblant d'urbanització desmesurada, però fragmentada i dispersa pel territori que també és destructora de paisatges i ecosistemes. És la construcció a tort i a dret de polígons industrials. "Poligonització": destrucció del paisatge i els ecosistemes vitals urbanitzant de manera no necessària una part del municipi per posar-hi empreses no necessàries o simplement per fer especulació urbanística. Els gestors i polítics actuals argumenten públicament que tant és destruir el territori perquè irremediablement ja està trinxat. No ve d'aquí destruir espais i corredors ecològics vitals per al Bages. També enganyen dient que vindran "grans" empreses salvadores dels ciutadans i del municipi i crearan llocs de treball a canvi de malmetre el territori i de restar salut i benestar al ciutadans. Una forma més d'estratègia recaptatòria perversa. Gestió mediambiental i urbanística tercermundista. Cal ser més coherents amb els temps actuals: la gent està farta d'aprofitats "desenvolupistes" i demana transparència i honestetat a l'administració.

Sembla que cada poble o ciutat ha de destruir i malgastar una part del seu paisatge i territori construint polígons, que en la majoria de casos acaben buits. El resultat és sumatiu, es destrueix el paisatge de tota la comarca i de tot el país. Per evitar aquest desastre, caldria fer una política de gestió semblant a la que es fa amb els habitatges buits. Incentivar l'ús dels polígons construïts i prohibir taxativament la construcció de nous. Per aconseguir aquesta fita és necessària i indispensable una gestió d'àmbit supramunicipal per ocupar plenament els polígons existents.